

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **B.**, so sídlom v H., proti žalovaným **1/ T. L.**, bývajúcej v H., zastúpenej JUDr. J. S., advokátom, so sídlom v H., **2/ Ing. M. L.**, bývajúcemu v H., zastúpenému JUDr. O. Š., advokátkou, so sídlom v H., **o 32 389 Sk (1 075,11 €)**, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 11 C 237/2005, o dovolaní odporcov proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 25. septembra 2008 sp. zn. 8 Co 92/2007, 8 Co 144/2008, 8 Co 145/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Humenné rozsudkom z 15. decembra 2005 č. k. 11 C 237/2005 – 25 uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 32 389 Sk s poplatkom z omeškania vo výške 2,5 promile z dlžnej sumy za každý deň omeškania od 31. 7. 2005 do zaplatenia a trovy konania 7 615 Sk, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalovaní si nesplnili svoje povinnosti voči žalobcovi vyplývajúce im z nájmu bytu (P.) tým, že neplatili nájomné a úhrady za služby spojené s užívaním bytu. Ku dňu podania žaloby mali nedoplatok 32 389 Sk (aktuálny nedoplatok vo výške 117 000 Sk). Na tom, nič nemení skutočnosť, že v predmetnom byte bývajú podnájomníci neplniaci si svoje povinnosti titulom zmluvy o podnájme uzavretej so žalovanými. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 25. septembra 2008 sp. zn. 8 Co 92/2007, 8 Co 144/2008, 8 Co 145/2008 na odvolanie žalovaných a ich žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov priznal žalovaným oslobodenie od súdnych poplatkov, zrušil uznesenie zo 14. 11. 2005 č. k. 11 C 237/2005 – 14 a uznesenie z 18. 4. 2008 č. k. 8 Co 92/2007 – 52 (o uložení povinnosti žalovaným zaplatiť súdne poplatky), rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalovaným uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne trovy odvolacieho konania 10 028,50 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V plnom rozsahu sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa vo veci samej. Poukázal na to, že žalobca ako prenajímateľ predmetného bytu nemá žiadnu zákonnú povinnosť upomínať nájomcu na neplnenie si jeho povinností vyplývajúcich mu z nájmu bytu. Preto považoval za bezpredmetné tvrdenia žalovaných, že žalobca zasielal upomienky na inú adresu, ako na ktorej skutočne bývali. Povinnosť každého nájomcu je totiž platiť úhrady za užívanie bytu a za služby s ním spojené. Za nedôvodnú považoval aj námietku žalovaných, že dlh spôsobili podnájomníci, pretože medzi týmito a žalobcom nebol žiaden právny vzťah. Išlo výlučne o vzťah medzi žalovanými a podnájomníkmi vyplývajúci z medzi nimi uzavretej zmluvy o podnájme. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu vo veci samej a výroku o trovách konania podali dovolanie žalovaní. Namietali, že odvolací súd nerozhodol na základe zisteného skutkového stavu a vykonaných dôkazov a rozhodnutie v ich neprítomnosti, napriek tomu, že včas požiadali o odročenie odvolacieho pojednávania.

Žalobca navrhol dovolanie ako nedôvodné a účelové odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkmi konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustný a preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Keďže v prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, podmienky prípustnosti dovolania upravuje ustanovenie § 238 O. s. p.

Dovolanie je zásadne prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O. s. p.), alebo proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.). Dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O. s. p.).

V prejednávanej veci dovolatelia napadli rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, pričom sa nejedná o prípad, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu skôr vysloveného v tejto veci. Prípustnosť dovolania teda nemožno vyvodzovať z ustanovenia § 238 ods. 2 O. s. p. Rovnako odvolací súd nevyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O. s. p.).

Vzhľadom na zákonnú povinnosť dovolacieho súdu skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. (§ 242 ods. 1 O. s. p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku či uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Citované ustanovenie § 237 O. s. p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia nie je predmet konania významný a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O. s. p., možno ním napadnúť aj rozhodnutie vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O. s. p. neprípustné.

Žalovaní odôvodnili prípustnosť dovolania tým, že odvolací súd pojednával a rozhodol v ich neprítomnosti, napriek tomu, že včas požiadali o odročenie odvolacieho pojednávania (čím im odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p. treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Z obsahu spisu vyplýva, že predmetná vec bola predložená krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní žalovaných proti rozsudku súdu prvého stupňa 21. 2. 2006 (č.l. 32), ktorý nariadil pojednávanie na 22. 5. 2008 (č.l. 47) a ktoré na žiadosť žalovaných (č.l. 53) z dôvodu práceneschopnosti žalovaného 2/ a vážnych rodinných dôvodov odročil na 25. 9. 2008. Predvolanie na toto pojednávanie bolo žalovaným riadne doručené (22. 7. 2008 žalovanej 1/ a 23. 7. 2008 žalovanému 2/). Keďže sa nedostavili bez ospravedlnenia, odvolací súd tým, že pojednával a rozhodol v ich neprítomnosti v súlade s § 101 ods. 2 O. s. p., neodňal im možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Pokiaľ žalovaní namietali nesprávne vyhodnotenie vykonaného dokazovania (čo možno vyvodit' z obsahu ich dovolania) tak v zmysle § 132 O. s. p. dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 O. s. p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, no táto skutočnosť ešte sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p. (pre úplnosť treba dodať, že nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je samostatným dovolacím dôvodom ani vtedy, keď je dovolanie procesne prípustné).

Napokon pokiaľ žalovaní namietali, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia žalovaných boli opodstatnené, nimi uvádzané skutočnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia v napadnutej časti, nezakladali by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd

použil na zistený skutkový stav správny právny predpis a či ho aj správne aplikoval, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v danej veci nejde.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie žalovaných podľa Občianskeho súdneho poriadku neprípustné. So zreteľom na to, dovolanie žalovaných odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je takýto opravný prostriedok neprípustný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úspešnému žalobcovi voči žalovaným, ktorí úspech nemali, nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože nepodal návrh na ich priznanie (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 151 ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. decembra 2009

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: